

УДК 378.011.3-051:784.9
DOI 10.31654/2663-4902-2019-PP-1-21-27

Мамикіна О. А.

старший викладач кафедри теорії музики і вокалу Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського

СУТНІСТЬ І КОМПОНЕНТНА СТРУКТУРА ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ЕСТРАДНОГО СПІВУ

Стаття присвячена вивченню проблеми виконавської майстерності майбутніх учителів музики. Визначено, що естрадне вокальне виконавство є одним із найпопулярніших видів музикування серед всіх верств населення. Це робить естрадну вокальну підготовку майбутніх учителів музики актуальною і відповідною до запиту суспільства. Метою статті є визначення і наукове обґрунтування сутності, специфіки та компонентної структури виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі навчання естрадного співу. Виконавська майстерність майбутнього вчителя музичного мистецтва в процесі навчання естрадного співу визначається як інтегральна професійно-особистісна якість, що характеризується високим рівнем виконавської діяльності, зумовлює готовність до глибокого й особистісного осягнення та інтерпретації музичного твору і закладеного в нього художньо-образного змісту, а також його особистісно-творче, неповторне, артистичне, технічно досконале виконання за умови використання специфічних засобів виразності, характерних для естрадного виконавства. Виконавська майстерність є складним інтегральним феноменом, який включає в себе чотири взаємопов'язані структурні компоненти: мотиваційний, когнітивно-технологічний, операційно-творчий та рефлексивний. Кожен з означених компонентів поєднує певні якості або уміння майбутнього вчителя музики у складну систему.

Ключові слова: виконавська майстерність, фахова підготовка вчителя музики, вокальна підготовка, естрадний вокал, компонентна структура.

В сучасних умовах розбудови та швидкоплинної переорієнтації всіх без винятку сфер суспільного життя першочергового значення набуває проблема розвитку та реалізації культурного й творчого потенціалу української спільноти. Відповідно до цього удосконалення фахової підготовки майбутніх учителів музики є об'єктивною вимогою та закономірністю розвитку суспільства і системи мистецької освіти в цілому як галузі, яка безпосередньо впливає на культурне становлення нації.

Вокальне мистецтво – один з найбільш популярних для усіх верств населення видів музичного виконавства, що є значущим пластом її культури. Особлива роль мистецтва в сучасному суспільстві зумовлюється новою освітньою парадигмою, що визначає нові підходи до розробки та вдосконалення мистецьких педагогічних технологій. За таких умов, безперечно, відбувається зміна парадигми теоретичних та методичних засад естрадного співу як ключового та вельми популярного елемента сучасного мистецтва та культурного напрямку. Відповідно, підвищуються вимоги до майбутніх учителів музичного мистецтва, для яких переважним стає значення рівня їхньої виконавської майстерності саме в контексті естрадного співу.

Теорія музичного виконавства займає своє особливе місце в охопленні цілої низки складних проблем, вирішення яких вимагає різних наукових підходів і спільних зусиль фахівців у галузі естетики, психології, педагогіки, музикознавства. Проблема тика вокального розвитку та співацької культури розроблялася такими науковцями, як: Л. Дмитрієв, Н. Гребенюк, Р. Юссон, О. Стахевич, Ю. Юцевич та ін. Також значна увага приділялася процесу розвитку співацького голосу, чому присвячено праці таких відомих дослідників, як Г. Стулова, Н. Ветлугіна, О. Малініна, О. Лебедева, І. Левідов та ін. Психологічні аспекти, які мають значення у процесі вокального

виховання дітей та юнацтва, досліджено у працях Ф. Гоноболіна, В. Кутішенко, С. Рубінштейна та ін.

Вчені-педагоги приділяли значну увагу науковому обґрунтуванню методологічних аспектів вокальної підготовки дітей та студентів, що викладено в дослідженнях В. Багадурова, Л. Венгрус, Д. Огороднова, Н. Орлової, В. Шацької та ін. Проблема вокальної підготовки, зокрема формування виконавської майстерності вокаліста – майбутнього вчителя музичного мистецтва – викликала інтерес таких вчених, як: Л. Арчажникова, А. Зайцева, О. Олексюк, О. Ростовський, О. Щолокова та ін. Також, в контексті теми дослідження, актуальними і важливими є роботи таких авторів, як Н. Дрожжина, С. Клітін, Дж. Колліер, Е. Кунін, У. Сарджент та ін., наукові доробки яких були присвячені викладанню естрадного співу. Аналіз наукових джерел з проблеми дослідження показав, що усвідомлення специфіки фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва вимагає ретельного вивчення та систематизації змісту виконавської майстерності студентів, що зумовлює мету статті – визначення і наукове обґрунтування сутності, специфіки та компонентної структури виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі навчання естрадного співу.

Виконавська майстерність – це інтегральна професійна якість музиканта, яка включає в себе, як вказувала Б. Кременштейн, синтез виконавської техніки та духовної культури, яка виражається в художньому аспекті виконавства [6]. З урахуванням цього головним завданням у процесі виконавської підготовки майбутнього вчителя музики виступає не тільки вдосконалення техніки, яке є, безумовно, важливим. Однак технічна робота не може відбуватися заради себе самої. Вона завжди має бути підпорядкована завданням вищого порядку – художньо-творчим.

Формування виконавської майстерності музиканта М. Давидов визначав як "емоційно яскраве, артистичне, співтворче, технічно досконале втілення музичного твору в реальному звучанні" [3]. При цьому автор визначав певні положення, які впливають на процес формування виконавської майстерності, серед яких урахування єдності композиторського та інтерпретаційного компонентів мислення, єдність логіки музичного твору і логіки добору засобів виконавської виразності, слухомоторне передбачення формування музичного звуку, співтворчий характер інтерпретаційної діяльності тощо [2].

В широкому сенсі виконавська майстерність ототожнюється з мистецтвом, адже її характеристиками є високий рівень творчої самореалізації виконавця, унікальність, зумовлена ступенем особистісного втілення виконавцем закладеного автором змісту, неповторність, що ґрунтується на сформованому виконавському стилі музиканта. Отже, музикант зі сформованою виконавською майстерністю стає впізнаваним, відрізняється від інших виконавців перш за все високим рівнем виконавської культури, усвідомленості, натхненням і артистизмом. Крім того, вказується, що однією з визначних характеристик виконавської майстерності є наявність стійкої позитивної мотивації до виконавської діяльності, до професійного самовдосконалення і творчої самореалізації [9].

Узагальнюючи різні визначення і професійних досвід, вважаємо доцільним визначити виконавську майстерність як професійно-особистісну якість, що характеризується високим рівнем виконавської діяльності, зумовлює готовність до глибокого й особистісного осягнення та інтерпретації музичного твору і закладеного в нього художньо-образного змісту, а також його особистісно-творчого, неповторно артистичного, технічно досконалого виконання.

Вокальна майстерність майбутніх учителів музики вимагає ретельного вивчення та цілеспрямованого, поетапного формування, при цьому одним з перших завдань доцільно визначити активізацію в студентів інтересу до вокального виконавства, розвитку вокальних здібностей [7]. Крім того, формування виконавської майстерності співака неможливе без розширення мистецького світогляду, формування художнього смаку, розвитку емоційної культури, систематизації фахових знань [1].

Теоретичні розробки з вокальної педагогіки переважно окреслюють лише загальні та універсальні аспекти формування голосу і вокальних умінь. Однак кожен співак – це унікальна особистість, неповторна і складна, з властивим лише їй

унікальним голосом. Відтак розуміння навчання співу неможливе без урахування фізіологічної та психологічної природи людини, без опори на її здатність усвідомлено й активно брати участь у навчальному процесі, у творчому пошуку у діалогічній співпраці з викладачем оцінювати себе, спілкуватися з власним "Я".

Оновлення змісту мистецької освіти вимагає розуміння актуальності естрадної музичної культури у всіх її різножанрових проявах. Саме естрадна музика стала атрибутикою сучасної культури, яка ґрунтується на естетичних потребах соціуму. Естрадне вокальне мистецтво є популярним серед усіх верств населення, а її жанрові та стильові характеристики постійно розширюються. Безумовно, така динаміка не могла не вплинути на педагогічну галузь, отже, у всіх школах, зокрема мистецького спрямування, відкриваються класи вокально-естрадного виконавства, адже освіта не може бути актуальною та ефективною без урахування інтересів і потреб підростаючого покоління. Відповідно, перед естрадно-вокальною педагогікою постають значні завдання: виховання естетичного смаку дітей, культурне виховання, світогляду. Все це збільшує відповідальність, яка постає перед вчителем музичного мистецтва. Сучасний вчитель музичного мистецтва має бути ерудованим у сфері естрадного мистецтва, професійно орієнтуватися в масових музичних жанрах, репертуарі, усвідомлювати художньо-ціннісне навантаження музичного твору. Лише у такому разі він буде мати можливість володіти умами і серцями своїх учнів, як на естраді, так і в безпосередньому педагогічному спілкуванні, та буде спроможним виконати поставлені перед ним виховні завдання.

Для реалізації мети статті окреслимо поняття "навчання естрадного співу". Аналіз наукових джерел дав змогу визначити, що під цим феноменом слід розуміти налагодження слухо-рухової координації між слухом і голосом, формування вокальних навичок (звукоутворення, вокальне дихання, артикуляція, ефективне використання всіх резонаторів та виконавської артистичності), вдосконалення тембру та динамічного діапазону голосу, артикуляції та інтонування [13]. Всі означені завдання реалізуються з урахуванням специфіки естрадного вокалу, яка ґрунтується на використанні технічних засобів (мікрофона, динаміків, фонограми та ін.). Також потрібно враховувати велику кількість напрямків естрадного вокального виконавства, які зумовлюють певні особливості звукоутворення, емоційної експресії, використання звукових ефектів. У тому числі необхідно враховувати універсальну для естрадного вокалу техніку співу у мовленнєвій позиції [4]. Слід зазначити, що спів у мовленнєвій позиції, як оптимальний режим фонації для естрадних виконавців, є природньо комфортним (через близькість до мовлення) засобом звучання голосу, який сприяє вільній артикуляції, збільшенню динамічної виразності, збагаченню тембрової палітри звуку [11].

Отже, виконавську майстерність майбутнього вчителя музичного мистецтва в процесі навчання естрадного співу ми визначаємо як інтегральну професійно-особистісну якість, що характеризується високим рівнем виконавської діяльності, зумовлює готовність до глибокого й особистісного осягнення та інтерпретації музичного твору і закладеного в нього художньо-образного змісту, а також його особистісно-творче, неповторне, артистичне, технічно досконале виконання за умови використання специфічних засобів виразності, характерних для естрадного виконавства.

Для більш глибокого розуміння означеного феномена розглянемо його компонентну структуру. Аналіз наукових праць, присвячених проблемі формування виконавської майстерності студентів у процесі навчання естрадного співу, а також узагальнення професійно-практичного досвіду дозволили визначити компонентну структуру досліджуваного феномена, що складає єдність мотиваційного, когнітивно-технологічного, операційно-творчого та рефлексивного компонентів.

Визначення мотиваційного компонента зумовлюється логікою навчального процесу, успішність якого залежить переважно від позитивно вмотивованого ставлення майбутнього вчителя музики до фахової діяльності, до професійно-творчої самореалізації, зокрема у галузі вокального виконавства. Феномен мотивації охоплює всі види і прояви людської активності – бере участь у їх виникненні, розгортанні, цілеспрямованні та оцінці як перебігу, так і результатів [12]. Мотивація поєднує в собі мотиви, прагнення, інтереси та цінності людини, а також зумовлює усвідомлене

знаходження студентом особистісного сенсу певної діяльності (у даному разі – навчанні естрадного співу).

Мотиваційний компонент виконавської майстерності майбутнього вчителя музичного мистецтва зумовлює (на основі усвідомленого інтересу та позитивного ставлення до естрадно-вокального виконавства) постановку цілей студентом, які включають в себе професійне самовдосконалення, розвиток професійних умінь та якостей, планування власного професійного зростання, що, в свою чергу, зумовлює перебіг фахової підготовки студента. Це підтверджено дослідженнями Б. Майстрів: "Цілі, до яких прагне людина, з часом можуть стати його мотивами. Ставши мотивами, вони можуть трансформуватися в особистісні характеристики та властивості" [8].

Когнітивно-технологічний компонент виконавської майстерності майбутнього вчителя музики в процесі навчання естрадного співу зумовлює загальнокультурні, мистецькі знання, педагогічні знання щодо постановки голосу, формування вокальних умінь і навичок, знання психолого-педагогічних закономірностей впливу мистецтва на художньо-естетичний розвиток особистості, свідоме володіння технологією естрадного співу та специфікою навчання естрадного співу, здатність інтегрувати здобуті знання у практичній педагогічній і виконавській діяльності, готовність впроваджувати у власну вокальну діяльність інноваційні технології естрадного співу.

Когнітивний аспект виконавської майстерності формується у майбутнього вчителя музики на основі комплексу знань в галузі вокальної педагогіки: обізнаності та усвідомленні її історично-стильових особливостей; засвоєнні теоретичних основ методики постановки голосу; знань про побудову та функціонування голосового апарату на основі резонансної теорії співу; вирішенні питань аналізу та інтерпретації вокальних творів; урахування специфіки вокальної роботи в школі, особливостей охорони дитячого голосу; використання спеціальної науково-методичної, інформаційно-бібліографічної, довідкової літератури з вокалу, музичного виконавства.

Технологічний аспект когнітивно-технологічного компонента – це сукупність прийомів, які майбутній вчитель музики готовий застосовувати в своїй діяльності. До володіння технологією естрадного вокалу ми відносимо володіння співацькою манерою, вокальною позицією, видами звукоутворення, притаманного естрадному виконавству, уміння їх визначати, оцінювати, контролювати, розвивати в учнів. Серед специфічних технологій естрадного співу прийнято розрізняти володіння особливими вокальними прийомами (мікст, лемент, субтон тощо), які не властиві академічному співу, володіння звукопідсилювальною технікою, використання якої зумовлюється слабким імпедансом, притаманним естрадній манері виконання, створення власного сценічного іміджу [5].

Операційно-творчий компонент виконавської майстерності майбутнього вчителя музики в процесі навчання естрадного співу дозволяє реалізовувати на практиці знання та уміння і реалізовувати потребу студента у творчій самореалізації в процесі естрадно-вокального виконавства.

Творчість виконавця-інтерпретатора проявляється через індивідуальне, самостійне художнє осягнення музичного твору, його особистісне перетворення з урахуванням власного виконавського стилю та оригінального виконання. Безумовно, специфіка естрадного вокалу передбачає творче й особистісне осмислення пісні, а виконавська майстерність неможлива без індивідуального стилю, особистісного прочитання й виконавської інтерпретації пісні. Це зумовлює виокремлення операційно-творчого компонента як складової виконавської майстерності майбутнього вчителя музики.

Рефлексивний компонент виконавської майстерності майбутнього вчителя музики в процесі навчання естрадному співу зумовлюється тим, що музично-виконавська діяльність постійно оцінюється – власне виконавцем, слухачами, педагогом (в контексті фахової підготовки). І від того, наскільки рефлексивна оцінка студентом власного виконання та рівня виконавської майстерності є адекватною та усвідомленою залежить ефективність його фахової підготовки в цілому. Адже рефлексія визначається як пізнання самого себе, як усвідомлення власних дій, як ставлення до свого Я [10]. Крім того, рефлексія визначає і ставлення особистості до

художньо-емоційного змісту музичного створу, усвідомлення себе через оцінку власних емоційних реакцій, розуміння інших людей через оцінку зворотного зв'язку.

Отже, в статті визначено сутність виконавської майстерності майбутнього вчителя музики в процесі навчання естрадного співу як інтегральної професійно-особистісної якості, що характеризується високим рівнем виконавської діяльності, зумовлює готовність до глибокого й особистісного осягнення та інтерпретації музичного твору і закладеного в нього художньо-образного змісту, а також його особистісно-творче, неповторне, артистичне, технічно досконале виконання за умови використання специфічних засобів виразності, характерних для естрадного виконавства.

Виконавська майстерність є складним інтегральним феноменом, який включає в себе чотири взаємопов'язані структурні компоненти: мотиваційний, когнітивно-технологічний, операційно-творчий та рефлексивний. Кожен з означених компонентів поєднує певні якості або уміння майбутнього вчителя музики у складну систему, з якої неможливо виключити жодної зі складових. Подальші наукові розвідки з означеної наукової проблеми будуть присвячені визначенню методологічних аспектів формування виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі навчання естрадного співу.

Література

1. Гавацко Е. П. Формування вокальних навичок у вихованців студії естрадного співу: наук.-метод. посіб. Ужгород, 2017. 65 с.
2. Давидов М. А. Теоретичні основи формування виконавської майстерності баяніста: навч. посіб. для вузів. Київ: Муз. Україна, 1997. 240 с.
3. Давыдов Н. А. Теоретические основы формирования исполнительского мастерства баяниста: автореф. дисс. ... д-ра искусствоведения: 17.00.02. Киев, 1990. 29 с.
4. Дерев'яно Л. А. Спів у мовленнєвій позиції як проблема вокальної педагогіки. *Таврійські студії. Мистецтвознавство*. 2013. № 4. С. 27-31.
5. Дрожжина Н. В. Функції мікрофону у вокальному виконавстві на естраді. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*: зб. наук. праць. Харків: ХДУМ ім. Котляревського, 2005. Вип. 15. С. 77–86.
6. Кременштейн Б. Л. Воспитание самостоятельности учащихся в классе специального фортепиано. Москва: Музыка, 1966. 294 с.
7. Лін Сяо. Особливості вокальної підготовки вчителів вокального мистецтва. *Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції "Розвиток соціально-гуманітарної освіти і науки в контексті модернізації вітчизняної вищої школи"*. Дніпропетровськ, 2014. Ч. 2. С. 20–22.
8. Майстрів Б. М. Психологія саморозвитку: психотехніка ризику і правил безпеки. Москва: Интерпракс, 1994. 156 с.
9. Прохорова Л. Українська естрадна вокальна школа: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. к-ри і мист. III–IV рівнів акред. Вінниця: Нова книга, 2006. 384 с.
10. Рудницька, О. П. Педагогіка: загальна та мистецька: навч. посібник для ВНЗ Київ:Інтерпроф, 2002. 270 с.
11. Сет Риггс. Как стать звездой. Аудиошкола для вокалистов. Москва, 2000. 102 с.
12. Томас Е. Д. Про формування мотиваційної готовності студентів до майбутньої професійної діяльності. *Психологія: республік. наук.-метод. зб.* Київ, 1984. Вип. 23. С. 85–93.
13. Юцевич Ю. Теорія і методика формування та розвитку співацького голосу. Київ, 1998. 112 с.

References

1. Havatsko, E. P. (2017). *Formuvannia vokalnykh navychok u vykhovantsiv studii estradnoho spivu* [Formation of vocal skills in students of variety singing studio]. Uzhhorod, 2017 [in Ukrainian].
2. Davydov, M. A. (1997). *Teoretychni osnovy formuvannia vykonavskoi maisternosti baiyanista* [Theoretical bases of formation of the bayanist's performing skill]. Kyiv: Muz. Ukraina [in Ukrainian].

3. Davydov, N. A. (1990). Teoreticheskye osnovy formirovaniya uspolnytel'skogo masterstva bayanista [Theoretical bases of formation of a bayanist's performing skill]. *Extended abstract of Doctor's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
4. Derevianko, L. A. (2013). Spiv u movlennivii pozytsii yak problema vokalnoi pedahohiky [Song in speech position as a problem of vocal pedagogy] *Tavriiski studii. Mystetstvoznavstvo – Tavrian studios. Art Studies*. 4. 27–31 [in Ukrainian].
5. Drozhzhyna, N. V. (2005). Funktsii mikrofonu u vokalnomu vykonavstvi na estradi [Microphone functions in vocal performance on stage] *Problemy vzayemodiyi mystetstva, pedahohiky ta teorii i praktyky osvity – Problems of interaction between art, pedagogy and theory and practice of education*. Xarkiv: KhDUM im. Kotliarevskoho. (15). 77–86 [in Ukrainian].
6. Kremenshtein, B. L. (1966). *Vospytanyye samostoiatel'nosti uchashchysia v klasse spetsial'nogo fortepyano* [Education of students' independence in the special piano class]. Moskva: Muzyka [in Russian].
7. Lin, Siao (2014). Osoblyvosti vokalnoi pidhotovky vchyteliv vokal'nogo mystetstva [Features of vocal training of teachers of vocal art] *Materialy II Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii "Rozvytok sotsialno-humanitarnoi osvity i nauky v konteksti modernizatsii vitchyznianoï vyshchoï shkoly" – Materials of the Second All-Ukrainian Scientific-Practical Conference "Development of Social-Humanitarian Education and Science in the Context of Modernization of the National Higher School"*. Dnipropetrovsk. (2). 20–22 [in Ukrainian].
8. Maistriv, B. M. (1994). *Psykhohiia samorozvytku: psykhotekhnika ryzyku i pravyl* [Psychology of self-development: psychotechnics of risk and safety rules bezpeky]. Moskva: Interpraks. 156 [in Ukrainian].
9. Prokhorova, L. (2006). *Ukrainska estradna vokalna shkola* [Ukrainian variety vocal school]. Vinnytsia: Nova knyha [in Ukrainian].
10. Rudnytska, O. P. (2002). *Pedahohika: zahalna ta mystetska* [Pedagogy: general and artistic]. Kyiv: Interprof [in Ukrainian].
11. Set, Ryhhs (2000). *Kak stat zvezdoi. Audyoshkola dlia vokalystov* [How to become a star. Audio School for Vocalists]. Moskva, 2000 [in Russian].
12. Tomas, E. D. (1984). Pro formuvannia motyvatsiinoi hotovnosti studentiv do maibutnoi profesiinoi diialnosti [On formation of students' motivational readiness for future professional activity]. *Psykhohiia: respublik – Psychology*. Kyiv. (23). 85–93 [in Ukrainian].
13. Yutsevych, Yu. (1998). Teoriia i metodyka formuvannia ta rozvytku spivatskoho holosu [Theory and technique of formation and development of singing voice]. Kyiv [in Ukrainian].

Мамыкина Е. А.

старший преподаватель кафедры теории музыки и вокала Южноукраинского национального педагогического университета имени К. Д. Ушинского

СУЩНОСТЬ И КОМПОНЕНТНАЯ СТРУКТУРА ИСПОЛНИТЕЛЬСКОГО МАСТЕРСТВА БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ МУЗЫКИ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ ЭСТРАДНОМУ ПЕНИЮ

В статье рассматривается сущность и компонентная структура исполнительского мастерства будущего учителя музыки. Излагается специфика исполнительского мастерства будущих учителей музыки в контексте обучения эстрадному пению. Предложенная компонентная структура исполнительского мастерства будущих учителей музыки подразумевает единство мотивации, знаний, умений и самооценки в процессе обучения эстрадному вокалу, как одного из аспектов профессиональной подготовки будущего учителя музыки.

Ключевые слова: исполнительское мастерство, профессиональная подготовка учителя музыки, вокальная подготовка, эстрадный вокал, компонентная структура.

Olena Mamykina

Senior Lecturer, Department of Musical and Vocal Theory, South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky

THE ESSENCE AND COMPONENT STRUCTURE OF PERFORMING EXCELLENCE OF FUTURE TEACHER OF MUSIC IN THE PROCESS OF POPULAR SINGING TRAINING

The article is concentrates on the study of performing excellence of future teachers of music. Popular vocal performances are defined as one of the most popular types of music for various demographics. This makes popular singing training of future teachers of music relevant for public demand. The purpose of this article is to define and substantiate the essence, peculiarities and component structure of performing excellence of future teachers of music in the process of teaching popular singing. Performing excellence of future teachers of music in the process of teaching popular singing is defined as an integral professional and personal quality. It is characterized by a high level of performance, is a condition for readiness for a deep and personal comprehension and interpretation of the musical composition and the artistic and figurative content embodied in it, as well as teacher's creativity, unique and technically perfect execution on the condition of using specific expressive means, characteristic for popular art performances. Performing excellence is a complex integral phenomenon, which includes four interrelated structural components: motivational, cognitive-technological, operative-creative and reflexive. Each of these components conjoins certain qualities or skills of the future teacher of music into a complex system.

Key words: performing excellence, professional training of teacher of music, vocal training, popular singing, component structure.